

ansees at have sigtet til. Naar til Exempel et Sogn henlægges fra en Jurisdiction til en anden, saa skeer derved ingen Forandring i Procesreglerne, ingen Forandring i den Maade, hvorpaa Sagerne behandles; det er kun en anden Dommer, som blive der beskiftet; det er et andet Sted, hvor Thinget holdes for Beboerne i dette Sogn, og det er endelig ikke altid men kun undertiden, en anden Dag, at Thinget holdes for dem. Naar man altsaa saaledes opløser de forskjellige Dele, hvort en saadan ubetydelig Jurisdictionforandring bestaaer, saa foreskommer det mig, at den nærmest henhører under de Begreber, der ikke vel lade sig indbefatte under § 74 i Grundloven, og den samme Anskuelse, som jeg saaledes har tilladt mig at udtale med Hensyn til de mindre Jurisdictionforandringer, synes mig ogsaa at maatte gjøre sig gjældende med Hensyn til Nedlæggelsen af Birker, hvor Forandringen i Virkeligheden kun kommer til at bestaae i de samme Momenter, i de samme Dele, som en lille Jurisdictionforandring, undtagen forsaavidt det i Almindelighed angaaer et større District. Men imens jeg saaledes ikke har troet, at Grundlovens § 74 berøvede Justitsministeriet Ret til at træffe de Foranstaltninger, der maatte være fornødne til ad administrativt Vel, at iværksætte saadanne Forandringer, deels mindre Jurisdictionforandringer og deels Nedlæggelse af private Birker, saa maa jeg dog erkende, at der paa den anden Side ogsaa lader sig anføre temmelig vigtige Argumenter for den Mening, der er modsat min. Disse Argumenter bleve, som sagt, udhævede ved de Forhandlinger, som fandt Sted; men Sagen blev dog ikke drøftet tilbunds. Jeg har siden den Tid undgaaet, at noget Saadant, enten et Birks Nedlæggelse eller nogen Jurisdictionforandring har fundet Sted, og det vil altsaa være overladt Fremtiden, hvorledes dette Spørgsmaal maatte finde sin rigtige Besvarelse.

Solf: Det er netop de forskjellige Anskuelser, der have udtalt sig i Folkethinget under en anden Sags Behandling, der have foranlediget mig til at ønske en bestemt Diring af den høitagtede Justitsminister. Jeg skal efter den Udtalelse, der her er skeet, forbeholde mig, forsaavidt jeg finder det fornødent, nærmere

at fremkomme med det Videre, jeg kunde have at bemærke ved Sagens anden Behandling.

Orsted: Jeg finder det ogsaa noget tvivlsomt, hvorledes den omhandlede Paragraph i Grundloven skal fortolkes med Hensyn til saadanne Tilfælde, som her ere under Spørgsmaal. Jeg erindrer mig, at, da denne Paragraph var for i den Forsamling, der var sammenkaldt, for at raadslaae om Grundloven, yttrede jeg mine Betænkkeligheder ved den Maade, hvorpaa Paragraphen var redigeret, og netop den, at, dersom man vil tage Ordene i den allerstrengeste Betydning, kunde Resultatet blive det, at smaa Jurisdictionforandringer, som idelig være fornødne, og som vistnok bedst kunde bedømmes af Regjeringen, ikke kunde iværksættes, uden at det skulde gaae til Rigsdagen, hvilket baade vilde medføre Sinkelse af deslige Sager, som kunde være meget skadelig, og ogsaa kunde medføre Vidtløftighed, idet saadanne Sager, sjøndt de ikke ere overmaade betydelige, dog ere, naar de skulle prøves, afhængige af en detailleret Underretning om Forholdene. Saa vidt jeg erindrer, blev der ikke fra det nedsatte Udvalgs Side, og heller ikke fra nogen anden Side givet noget Svar, hvoraf man kunde udfinde, hvad der var Meningen deraf, og jeg er altsaa forsaavidt uvis om, hvorledes denne Paragraph skal fortolkes. Jeg for min Person vilde dog altid være tilbøielig til at antage, at Grundloven helst maatte fortolkes saaledes, at Administrationen beholdt den omhandlede Myndighed. Hvad nu den foreliggende Sag angaaer, saa gaaer den ud paa at træffe en Foranstaltning, hvorved en rigtig og hensigtsmæssig Ordning af de Districter, der hidtil have hørt under Birke Jurisdictionen, for Tiden kan indføres. Det er vistnok vel betænkt, at man ikke ubetinget indlemmer de hidtilværende Birker, som ved de nuværende Birkebetjentes Afgang vilde hjemfalde under Statens umiddelbare Disposition, ubetinget i de Herreder, hvor Eiendommen ligger, og det er ogsaa hensigtsmæssigt, at man forbereder Muligheden af en tilkommende god Ordning ved at borttrykke de Hindringer, der have været derfor. Hertil hører, at den Regel ophører, der er udtalt i Forordn. af 17de Marts 1826, men som ogsaa er hjemlet i den foregaaende Lovgivning, men dog